

ČESKÁ REPUBLIKA
USNESENÍ
Ústavního soudu

Ústavní soud rozhodl v plénu složeném z předsedy Pavla Rychetského a soudců Stanislava Balíka (soudce zpravodaj), Vlasty Formánkové, Pavla Holländera, Ivany Janů, Vladimíra Kůrky, Dagmar Lastovecké, Jiřího Muchy, Jana Musila, Jiřího Nykodýma, Miloslava Výborného a Michaely Židlické o návrhu **Anny Kašné**, advokátem nezastoupené, směřujícímu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra České republiky ze dne 23. 11. 2012 č. j. MV-124317-5/VS-2012 a usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2012 č. j. Vol 14/2012-40, za účasti Nejvyššího správního soudu a Ministerstva vnitra České republiky, jako účastníků řízení, **takto**:

Ústavní stížnost se odmítá.

O d ů v o d n ě n í :

1. Podáním doručeným Ústavnímu soudu dne 30. 12. 2012 se stěžovatelka domáhá zrušení v záhlaví specifikovaných rozhodnutí Ministerstva vnitra České republiky (dále jen „Ministerstvo vnitra“) a Nejvyššího správního soudu. Ministerstvo vnitra napadeným rozhodnutím odmítlo kandidátní listinu stěžovatelky jakožto kandidátky na funkci prezidentky republiky, neboť nebyly splněny podmínky vyžadované zákonem č. 275/2012 Sb., o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o volbě prezidenta republiky“). Ministerstvo vnitra zjistilo, že v kandidátní listině bylo sice uvedeno, že kandidátní listinu podává 20 poslanců a 10 senátorů, ale jejich návrh s náležitostmi dle § 25 odst. 1 písm. c) zákona o volbě prezidenta republiky, tj. jména a příjmení navrhuječích poslanců nebo navrhuječích senátorů s uvedením údaje, že se jedná o poslance nebo senátora, a jejich podpisy, chyběl. Kandidátní listina trpěla i dalšími vadami, které stěžovatelka k výzvě Ministerstva vnitra zčásti postupně odstranila, neodstranila však vady spočívající v tom, že nebylo uvedeno jméno a příjmení a datum narození navrhuječích poslanců nebo senátorů s uvedením adresy místa jeho trvalého pobytu, popřípadě adresy pro doručování nebo adresy elektronické pošty a jeho podpis. Nebylo rovněž uvedeno jméno, příjmení a datum narození členů volebního výboru s uvedením místa jejich trvalého pobytu, popřípadě adresy pro doručování nebo adresy elektronické pošty, a jejich podpis. Dále chyběl údaj o finančních prostředcích převedených na volební účet. S ohledem na uvedená zjištění Ministerstvo vnitra kandidátní listinu stěžovatelky odmítlo s odůvodněním, že kandidátní listina nebyla podána v souladu s § 21 odst. 1 zákona o volbě prezidenta republiky, a nesplňuje tak náležitosti vyžadované § 25 odst. 1 písm. c), d) a e) a odst. 2 písm. b) zákona o volbě prezidenta republiky.

2. Stěžovatelka s rozhodnutím Ministerstva vnitra nesouhlasila a u Nejvyššího správního soudu se domáhala vydání usnesení, jímž by uložil povinnost kandidátní listinu registrovat. V návrhu stěžovatelka tvrdila, že jí bylo předsedou Senátu Parlamentu České republiky Milanem Štěchem sděleno, že všichni senátoři dostali na stůl k projednání a podpoře její kandidátní listinu pro kandidaturu na prezidentku republiky. Tvrdila také, že její listinu podepsalo deset senátorů a čtyři poslanci, jmenovitě uvedla Ing. Václava Klučku, JUDr. Jiřího Pospíšila, Karla Schwarzenberga a Ing. Zdeňka Škromacha, svá tvrzení ohledně podpisů a splnění podmínek pro kandidaturu nijak důkazně nedoložila. Dále obsírně popsala údajné tunelování svých majetků, své restituční a další právní spory a rovněž autonehodu, jejímž

důsledkem se ocitla na vozíku, k čemuž připojila řadu s věcí samou nesouvisejících příloh. Nejvyšší správní soud po provedeném řízení návrh zamítl s odůvodněním, že stěžovatelka nespĺnila ústavní ani zákonné podmínky stanovené v čl. 56 odst. 5 Ústavy a v § 25 zákona o volbě prezidenta republiky.

3. Stěžovatelka považuje obě rozhodnutí za chybná a opakující argumentaci, předestřenu již Nejvyššímu správnímu soudu navrhla, aby Ústavní soud napadené usnesení Nejvyššího správního osudu zrušil a „kandidátku Mgr. Annu Kašnou vrátil zpět mezi kandidáty na prezidenta republiky“. Zároveň žádala o osvobození od soudních poplatků.

4. Rozhodnutím ze dne 30. 10. 2012 č. Org. 49/12 o atrahování působnosti (publikovaným ve Sbírce zákonů pod č. 364/2012 Sb.) si plénum Ústavního soudu podle § 11 odst. 2 písm. k) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Ústavním soudu“), vyhradilo rozhodovat mimo jiné o ústavních stížnostech proti rozhodnutím správního soudu ve věcech registrace (§ 89 soudního řádu správního), jde-li o volby do Parlamentu nebo o volbu prezidenta republiky. Toto organizační rozhodnutí dopadá i na případ nyní posuzované ústavní stížnosti; projednalo ji a rozhodlo o ní proto plénum Ústavního soudu.

5. Ustanovení § 43 odst. 2 písm. a) zákona o Ústavním soudu vymezuje kategorii zjevně neopodstatněných návrhů. To dává Ústavnímu soudu v zájmu racionality a efektivity jeho řízení pravomoc posoudit „přijatelnost“ návrhu před tím, než dospěje k závěru, že o něm rozhodne meritorně nálezem. Jde o specifickou a relativně samostatnou část řízení, která nedostává charakter řízení kontradiktorního. To je také případ návrhu nyní přezkoumávaného.

6. Stěžovatelka usilovala o možnost ucházet se ve volbách o funkci prezidentky republiky. Základní parametry navrhování kandidátů na tuto funkci stanoví s účinností od 1. 10. 2012 článek 56 odst. 5 Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“), vložený ústavním zákonem č. 71/2012 Sb., tak, že navrhovat kandidáta je oprávněn každý občan České republiky, který dosáhl věku 18 let, podpoří-li jeho návrh petice podepsaná nejméně 50 000 občany České republiky oprávněnými volit prezidenta republiky. Současně je oprávněno navrhovat kandidáta nejméně dvacet poslanců nebo nejméně deset senátorů. Podrobnosti navrhování kandidátů stanoví dle čl. 58 Ústavy zákon. Zákon o volbě prezidenta republiky v § 25 odst. 3 stanoví: „*Podává-li kandidátní listinu navrhující občan, připojí petici podepsanou alespoň 50 000 občany oprávněnými volit prezidenta republiky. Součástí petice jsou očíslované podpisové archy. V záhlaví petice a na každém jejím očíslovaném podpisovém archu se uvede skutečnost, že petice je určena na podporu kandidatury kandidáta na volbu prezidenta, jeho jméno a příjmení, rok narození a rok konání volby prezidenta. Každý občan, podporující kandidaturu kandidáta, uvede na podpisový arch své jméno, příjmení, datum narození a adresu místa trvalého pobytu a připojí vlastnoruční podpis.*“

7. Stěžovatelka podala svou kandidátní listinu sama, uvedený požadavek na ni tedy dopadá. Podmínka kvalifikované podpory kandidatury je jednoznačná. Vzhledem k tomu, že se nejedná o návrh nejméně dvaceti poslanců nebo nejméně deseti senátorů ve smyslu ustanovení § 21 odst. 1 zákona o volbě prezidenta republiky, jsou tvrzení stěžovatelky o ani nedoložené podpoře poslanců či senátorů zcela irelevantní. Stěžovatelka přitom sama ústavní požadavek 50 000 podpisů nezpochybňuje a ani netvrdí, že by je pro svoji kandidaturu získala. Nejvyšší správní soud proto zcela důvodně stěžovatelčin návrh zamítl, přičemž svoje rozhodnutí řádně odůvodnil.

8. Ústavní soud pak shledal shodně jako Nejvyšší správní soud, že stěžovatelka nesplnila ústavní ani zákonné podmínky stanovené v čl. 56 odst. 5 Ústavy a v § 25 zákona o volbě prezidenta republiky.

9. Ústavní soud o ústavní stížnosti stěžovatelky rozhodl, ačkoliv nebyla po formální stránce prosta vad. Stěžovatelka nepodala návrh prostřednictvím advokáta a nedoložila, že ji advokát v řízení zastupuje, jak to vyžaduje ustanovení § 30 zákona o Ústavním soudu. Z důvodů hospodárnosti řízení však Ústavní soud stěžovatelku k nápravě nevyzýval, neboť zmocnění advokáta by nemohlo nic změnit na faktu, že stěžovatelka ke své kandidátní listině nepřipojila petici s potřebným počtem podpisů. Krom toho se Ústavní soud domnívá, že od stěžovatelky, jakožto kandidátky na nejvyšší funkci ve státě, lze očekávat orientaci v právním řádu, a tedy i povědomí o všeobecně známé procesní podmínce řízení o ústavní stížnosti.

10. Za tohoto stavu byla ústavní stížnost odmítnuta jako zjevně neopodstatněná podle ustanovení § 43 odst. 2 písm. a) zákona o Ústavním soudu ve spojení s čl. 1 odst. 2 písm. a) rozhodnutí pléna Ústavního soudu o atrahování působnosti č. Org. 49/12 ze dne 30. 10. 2012.

P o u č e n í : Proti usnesení Ústavního soudu není odvolání přípustné.

V Brně dne 4. ledna 2013

Pavel Rychetský v. r.
předseda Ústavního soudu